

Dosarul nr. 2ra-435/21

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (jud. I. Movilă)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, V. Cotorobai, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Iurii Sorochin,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iurii Sorochin împotriva lui Ion Cernalevschi, Valeriu Cernalevschi și Societății cu Răspundere Limitată „Margo-Gater” cu privire la încasarea penalităților,

împotriva deciziei din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Iurii Sorochin și a fost menținută hotărârea din 13 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central,

constată:

La data de 16 august 2017, Iurii Sorochin a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Cernalevschi, Valeriu Cernalevschi și SRL „Margo-Gater” cu privire la încasarea penalităților.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că în baza acordului din 02 august 2013, SRL „Margo-Gater” a primit de la el suma de 3000 de lei în calitate de avans pentru servicii de fabricare a 3 uși din lemn masiv și instalarea acestora în construcția aflată pe adresa XXXXX, ce îi aparține cu drept de proprietate. În total, valoarea prestației a constituit 16 000 de lei, care a și fost achitată, iar, termenul de executare a prestației a fost stabilit maxim 2 săptămâni de la momentul achitării avansului.

A menționat că, conform actului de constatare a faptelor și a stărilor de fapt din 28 august 2013, întocmit de executorul judecătoresc, s-a constatat că instalarea ușilor a fost efectuată cu întârziere de 12 zile și anume, la 28 februarie 2013. La fel, s-a indicat că dânsul a făcut următoarele obiecții: la două din uși a observat două adâncituri/zgârieturi și nu au fost montați tăieții.

Reclamantul a susținut că lucrările nu au fost executate în termen (timp de 12 zile), încălcându-se art. 32 (27) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003.

A specificat că suma de 3000 de lei a fost transmisă reprezentantului SRL „Margo-Gater”, Ion Cernalevschi. Confirmarea acestui fapt este anexată la materialele dosarului și anume, broșura cu aspectul ușilor, care i-a fost transmisă la 03 august 2013 de către Ion Cernalevschi la poșta electronică cu textul: „cam așa arată ușa, doar ca înfundată, lemn masiv pin cu mânerile atașate aici, prețul pentru o ușa cu o parte cu tot cu montare este - 4500, cea din 2 părți – 6800”.

În aceeași zi, la 03 august 2013, reclamantul a expediat o scrisoare la adresa electronică a administratorului SRL „Margo-Gater”, Cernalevschi Iurie, cu anexarea modelelor de mânere alese.

A indicat că la 30 septembrie 2013 și 07 decembrie 2013 a expediat pretenții în adresa SRL „Margo-Gater”, însă nu a primit răspuns.

Iurii Sorochin și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 10, 14, 16, 20, 21, 30, 31, 32 din Legea privind protecția consumatorilor și art. 768, 784, 735, 1389 din Codul civil.

A solicitat încasarea în mod solidar de la pârâți a sumei de 16 000 lei, rezilierea contractului (acordului din 02 august 2013), încasarea în mod solidar de la pârâți a penalității conform art. 32 (27) din Legea privind protecția consumatorilor pentru perioada 16 august 2013 – 28 august 2013 în mărime de 10 % din 16 000 în sumă de 19 200 de lei, precum și a penalității pentru perioada 28 august 2013 – 12 februarie 2014 (168 de zile) în mărime de 10 % din 16 000 în sumă de 268 800 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 06 noiembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, a fost respinsă cererea privind ridicarea excepției de tardivitate înaintată de pârâți și a fost admisă cererea de repunere în termenul de prescripție a lui Sorochin Iurii.

Prin hotărârea din 13 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, acțiunea depusă de Sorochin Iurii a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 11 ianuarie 2019 Sorochin Iurii a declarat apel împotriva hotărârii din 13 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Sorochin Iurii și a fost menținută hotărârea din 13 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central. S-a încasat de la Sorochin Iurii în beneficiul lui Cernalevschi Ion suma de 1500 de lei și în beneficiul lui Cernalevschi Valeri suma de 1500 de lei, ambele cu titlu de cheltuieli de judecată suportate.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la 02 august 2013 Cernalevschi Ion, în urma acordului verbal încheiat cu Sorochin Iurii, a primit suma de 3000 de lei, în calitate de avans pentru executarea lucrărilor de confecționare a ușilor de interior, care au fost instalate la reclamant. Tot în formă verbală a fost stabilit un termen de maxim 2 săptămâni pentru executarea lucrărilor stabilite în baza acordului

verbal din 02 august 2013. Ulterior, conform înscrisurilor, Cernalevschi Ion a mai primit sumele de 700 de Euro și 1300 de lei pentru executarea a 3 uși, iar, în total a primit suma de 16 000 de lei. Aceste fapte au fost consemnate în Actul de constatare a faptelor și a stărilor de fapt din 28 august 2013, întocmit de către executorul judecătoresc Ciobanu Ruslan, fiind la fel constatat și acordul încheiat între Sorochin Iurii și Cernalevschi Ion.

Instanța de apel a reținut că, chiar dacă reclamantul a indicat în cererea de chemare în judecată în calitate de pârât SRL „Margo-Gater”, în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că acordul verbal a fost încheiat între Sorochin Iurii și Cernalevschi Ion, cu atât mai mul că și din pretenția expedită de către Sorochin Iurii, aceasta este adresată lui Cernalevschi Ion și nicidecum SRL „Margo-Gater”. Potrivit somației (pretenției), Sorochin Iurii s-a adresat lui Cernalevschi Ion, fără referire la SRL „Margo-Gater”, prin care solicită remedierea serviciului prestat și repararea prejudiciului moral.

În circumstanțele expuse, instanța de apel a concluzionat că acordul privind prestarea serviciilor a fost încheiat între persoanele fizice Sorochin Iurii și Cernalevschi Ion, astfel, soluționarea litigiului iscat nu cade sub incidența Legii privind protecția consumatorului, deoarece Cernalevschi Ion nu este persoană fizică sau juridică autorizată pentru activitate de întreprinzător, care prestează servicii.

Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău a menționat că instanța de fond just a remarcat că reclamantul cunoștea cu certitudine despre calitatea neautorizată de prestator a lui Cernalevschi Ion. Or, acesta la întocmirea actului de către executorul judecătoresc l-a reclamat pe Cernalevschi Ion și nu SRL „Margo-Gater”, nedemonstrând că serviciul prestat a fost de SRL „Margo-Gater”. Deci, prima instanță just a conchis că reclamantul nu a prezentat probe pertinente în susținerea pretenției privind încasarea sumei achitate pentru 3 uși de interior în valoare totală de 16 000 de lei, motiv din care o consideră neîntemeiată, precum și pretenția cu privire la încasarea penalității, ca pretenție subsecventă.

La data de 28 decembrie 2020, Sorochin Iurii a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 13 decembrie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Central, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului s-a invocat netemeinicia și ilegalitatea deciziei instanței de apel.

A menționat că instanța de apel neîntemeiat a reținut că litigiul nu cade sub incidența Legii privind protecția consumatorului, Cernalevschi Ion nefiind persoană fizică sau juridică autorizată pentru activitate de întreprinzător, care prestează servicii. Or, conform art. 34 alin. (2)-(4) din Codul civil modernizat (art. 26 redacția veche), persoana fizică are dreptul să practice activitate profesională din nume și pe cont propriu din momentul întrunirii condițiilor stabilite de lege pentru aceasta. Persoana care practică activitate de întreprinzător sau profesională fără a întruni condițiile stabilite de lege pentru aceasta nu poate invoca lipsa calității de profesionist. Asupra activității de întreprinzător desfășurate fără constituirea de persoană juridică se aplică regulile care

reglementează activitatea persoanelor juridice cu scop lucrativ dacă din lege sau din esența raporturilor juridice nu rezultă altfel.

Astfel, recurentul consideră că acțiunea lui cade sub incidența Legii privind protecția consumatorului.

A susținut că instanța de apel nu a dat o apreciere broșurii transmisă în original de către Cernalevschi Ion, unde este indicat cu stiloul numărul de telefon cu inscripție și logotipul firmei SRL „Margo-Gater”. La fel, nu s-a dat apreciere corespondenței prin e-mail dintre el și SRL „Margo-Gater”, unde la sfârșitul scrisorilor propunerilor de vânzare, este inscripția primirii e-mailului de la SRL „Margo Gater”, cu toate rechizitele sale.

A indicat că instanța de apel neîntemeiat a dispus încasarea din contul lui a cheltuielilor de judecată suportate de intimați, or, în conformitate cu art. 85 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă și 26 alin. (2) din Legea privind protecția consumatorului, consumatorii sunt scutiți de taxa de stat în acțiunile privind protecția drepturilor lor, dar și de celelalte cheltuieli de judecată, care urmează a fi suportate de către pârât și nicidecum de către reclamantul consumator.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 27 octombrie 2020.

Decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa lui Sorochin Iurii la data de 11 decembrie 2020 conform scrisorii de însoțire nr. 10689 (f.d. 74, volumul II), lipsind date cu privire la recepționarea acesteia.

Astfel, recursul, declarat la data de 28 decembrie 2020, este în termen.

La 10 februarie 2021, copia recursului a fost expediată în adresa intimaților Ion Cernalevschi, Valeriu Cernalevschi și SRL „Margo-Gater”, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 104, volumul II).

Referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sorochin Iurii nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Sorochin Iurii asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Sorochin Iurii, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Sorochin Iurii se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic